

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzendeők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

Lapunk jelen számával a **tizenharmadik** évfolyamának első számát adjuk, tisztelettel kérjük annál fogva a t. közönséget, miszerint e lap további megrendeléséről gondoskodni sziveskedjék.

Előfizetési ára

postán vidékre, vagy helyben házhoz
hordva:

Egész évre . 5 frt. — kr.
Fél " . 2 " 50 "
Negyed " . 1 " 50 kr.

A szerkesztőség.

Az olvasó közönséghez.

Midőn a „Kecskeméti Lapok” jelen számával ismételen egy új szerkesztőség áll e lap élére, teszi ezt azért, hogy e lapot minden rendelkezése körébe vonható anyagi és szellemi erőszközökkel eléje vigye azon célzatának, melynélfogva az a közérdek hű és részrehajlatlan képviselőjévé akar lenni. Hű képviselőjévé akar lenni, mert a törvényhatóság életművezetét minden nyilatkozásában figyelemmel kíséri, a társadalmi és pártéletet minden mozzanatában az igaz és őszinte érdekeltség jogosult álláspontjából mérlegelni és bírálni, szellem- és eszmemozgalmat ébreszteni óhajt mindazon a téren, melyen a fejlődést és fejlesztést várja és követeli a józan elem a kor igényei és sugallata folytán.

E lap tizenkét éves pályafutásában igaz mindig ide törekedett, de elszigetelve levén több ízben azon erőktől és tényezőktől, melyek a helyhatósági ügyek a társas és politikai élet irányt adó intézői voltak, már ez által is megbénítva volt feladatának megoldására célzó törekvésében.

Lapunk mai számával eljutott azon forduló pontra, a hol az irányt adó körök vezérei csoportosulva tényleges közreműködéssel fogják támogatni működésünket, és mi e működésünkben arra fogunk szorítkozni, mit feladatunkul a tényleges viszonyok kijelölnek.

Tisztában vagyunk azzal, hogy lapunk helyi lap, mely nem vonhatja észszerűleg tárgykörébe a világesemények, de még az országos események megbeszélését sem, hanem ha feladatát jól megválasztja s annak meg akar felelni: úgy a helyi ügyek, események és érdekek ismertetője, feljegyzője és bírálója kell, hogy legyen. Hozzon tudósítást arról, mi a nagy közönséget érdekli, és értesítsen arról, a mi városunkban történik, vagy történni készül.

A törvényhatósági ügyek levén azok, melyek minden kecskeméti polgárt legelső sorban érdekelnek, így lapunk célja lesz a jövőben azon fontosabb ügyeket, melyek a közgyűlés elé kerülnek, megvilágítani, hogy minden törvényhatósági bizottsági tag már eleve tájékozást szerezhessen s véle-

ményt alkothasson magának a szőnyegre kerülendő ügyről. Pontos tudósítást hozunk mindenkor a közgyűlésen történekről, mert jól tudjuk, hogy azok nem csupán a törvényhatósági bizottsági tagokat, de az egész nagy közönséget érdeklik. Közölni fogjuk a különleges működésre utalt bizottságok kebelében történeket, hogy így a községi élet minden mozzanatáról értesülést nyerjenek az érdeklődők. Folytonos figyelemmel kísérjük az egyletek működését, tért engedve lapunkban az egyleteket érdeklő eszmecseréknek is. A tan- és nevelésügy őszinte szószólójává lesz lapunk, melynek támogatását hivatás- és köteleességszerűleg belevonjuk lapunk tárgykeretébe.

Nem fogja figyelmünket kikertülni a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok belélete sem s miután ígéretet birunk ez irányban, úgy mi is ígérhetjük, hogy elfogulatlan tollal irt tudósításokat hozhatunk ezekről is. A mi a politikát illeti, miután lapunk nem politikai lap, nem is vonhatja feladata körébe az országos politika hullámzatainak ecsetelését, de visszatükrözőjévé lesz a helyi pártmozgalmaknak is, szószólójává levén azon pártoknak, mely a békés s fokozatos előrehaladás biztosítékait kívánja magának megszerezni azon az alapon, melyen az alkotmányos aera az elmúlt évtizedben újra megnyílt.

Midőn városunk érdekeit hűen képviselő s a felett örökődő helyi lapot kívánunk adni a közönség kezébe, mely célul tűzi ki magának a közérdekű ügyek ecsetelésével az érdekeltséget éberségben tartani, tartozunk azzal a kijelentéssel, hogy óvakodni fogunk minden személyeskedő támadásoktól, de nem vonulunk vissza szemben azokkal, kik bennünket s működésünket igaztalanul megtámadják s meg fogjuk mondani az igazságot minden irányban mindenkinek meztelenül.

Hogy lapunk változatos s kedélyvidámitó tartalommal is birjon, különös gondot fogunk fordítani az újdonsági rovatra és a tárczára, melyben a helyi társas életben előforduló események nyernek tréfás modorban ecsetelést, felelevenítjük újra a „Mozzaik” czimű rovatot is, melyben szellemes apróságok foglaltnak össze.

Hogy mennyiben lesz lapunk érdemes a közönség támogatására: ítélje meg az olvasó közönség a jelen mutatószámából; mi azon reményt tápláljuk, hogy a kit Kecskemét város ügye s a helyi események érdekelnek, támogatni fogja azon organumot, mely egy egészséges feladatot tűzött maga elé, melynek megfelelni őszinte törekvése.

Kecskemét, 1880. január 1-én.

A szerkesztőség.

Visszapillantás a lefolyt évre.

Csunya, sivár, kegyetlen esztendő volt az, melyet háromszázhatvanöt hosszú napon át így irtunk le: 1879.

Pedig ma egy éve milyen szépnek jónak, áldásthozónak gondoltuk!

A gazda, az iparos s a többi néposztályok mind, feltevék és joggal hihették, hogy annyi rosz után az ég ura rájuk tekint, áldás száll a föld népére, melyről költője, a milyen szépen, oly igazán írja: megbűnhődte már e nép a multat s jövődőt!

Hiú remény! hiú áhitozás. Belvizek és árviz, elvitte a gazda reményét, a mi kevés maradt volna, azt aratás előtt elstűtötte a forró naphév, s kit annyi teher nyom, a gazda, aratás végével nem tudta felosztani szűken termett gabonáját és egyéb gyümölcsét évi munkájának, hogy abból megélhetésre, vetőmagra, adófizetésre, cselédbérre, gyermekei nevelésére s több efféle szükségességre ne telljék. S a felosztást annál kevésbé tudta megcsinálni, mert midőn nagy sovárgva hozzá jutott, ára nem volt, vesztegetni kellett, s hogy a szomorúhoz gunyor is vegyüljön, hirtelen felszökött a termékek ára, a kereskedés kis lendületet nyert... ekkor azonban már mit eladnia kevés gazdának volt!

De nemcsak a gazdaosztály szenvedte a mult év nyomorúságait, ott találjuk a szenvedők között tiszteletre méltó iparos osztályunkat is. Nehéz lenne elbírálni, melyik osztály volt jobban sujtolva. Igaz, hogy az iparos könnyebben él, mozog s jut kereslethez, s ha szorgalmas, munkát talál s napról napra él. Oh de Istenem, az iparnak nem az a hivatása, hogy azokat, kik vele foglalkoznak, napról napra tengesse — ezt munkabíró, erős, egészséges ember napszámban is eléri, hanem az, hogy míg fáradságos munkájával czikkeit előállítja, oly helyzetet biztosíthasson magának, hogy családjáról illőleg gondoskodva az iparágat, melyet üz, fejleszse, s a nemzetnek, melyhez tartozik, híret, nevét ipara kitűnő termékeivel messzehatóbbá, tiszteletre méltóbbá tenni iparkodjék.

Vajjon elérte-e iparos osztályunk eme célját? Nem érte el, meg se közelíthette. Hiába vágyódott, törekvése hiu maradt, iparosaink máról-holnapra tengődtek napszamosokhoz hasonlóan, sokan elhagyták a műhelyt, melyből a munka kifogyott s hivatásuktól eltérő utakon tengődnek, kinlődnak azok is, kik megmaradtak műhelyökben, s megtörve reményeikben magukra nézve semmi jót nem várnak. El vannak csüggedve!

Hát többi osztályaink? Az ügyvéd, az orvos, tisztviselő stb. Mit feleljünk e kérdésre?... Mikor a test egy része beteg, többé kevésbé megérzi a bajt annak többi része is. Áll ez az igazság a nemzettestre is, melynek tagjai a gazda, — az iparos osztály oly beteg — minő 1879-ben volt, meg kell azt éreznie a többi tagnak a kereskedőnek, az ügyvédnek, orvosnak, tisztviselőnek stb. s ki ezek közül anyagilag tán nem érzene, érzi, éreznie kell a bajt erkölcsi hatásában, a minthogy érzik is, mit mutat legjobban amaz érdeklődtelesség

minden iránt, mi a társadalom minden rétegén egy idő óta erőt vett, mintha a bizalom egy jobb jövőben kifogyott volna mindenki szívéből, s a remény, mely egy év előtt annyi embert biztatott, megtört volna mindenki keblében?!

Ha összefoglalhattuk volna egy év előtt egy képbe minden reményünket, el bírom képzelni, milyen szép kép leendett volna az, s midőn helyettünk megtette ezt az idő, s az 1879-ik évet hátunk megett látjuk, képe láttára borzongás fog el. Csalódás mindenütt, csalódás minden keblében! — Csunya kép, melynek alkotásában se öröm, se köszönet nincsen!

Csunya, sivár, kegyetlen esztendő volt az, melyet háromszázhatvanöt hosszú napon át így irtunk le: 1879.

Feledjük el! Borítsa a feledés fátyola, talán majd nem fáj úgy! —d—

Közügyeinkről.

A városi közvagyon az összes városi polgárok tulajdona levén, alig van közügy, a mely oly közvetlenül és annyira mindenkit érdekelne, mint a város anyagi ügyei, mégis bámulva azt tapasztaljuk, hogy épen ez iránt az érdekeletlenség csaknem általános; igen, mert a kecskeméti polgár ez idő szerint a közigazgatás költségeire közvetlen adót nem fizet és ha közvetve adózik is, akkor is tulajdonképpen ő kap, nemhogy ő adna, példa rá a példátlan olcsó legelőbér, a melyre már a legelfogultabb állattenyésztő sem mondhatja, hogy az sok lenne, sőt be kell ismernie, hogy mentül több jószágot járát a közlegelőn, annál több javadalmazásban részesül e czímen a várostól. Ezért azután azt hiszi, hogy a városi közvagyon elfogyhatatlan és ezen boldog hitében derűre-borúra költi az ősei által összeszerzett vagyont, a nélkül, hogy számot vetne, vajjon a jövedelmek fedezik-e a költségeket? Pedig az a városi vagyon hitbizomány, a melynek jövedelmét hasznunkra fordíthatjuk ugyan, de magát a tőkét érintetlenül kell átadni az utódoknak, úgy mint azt az elődöktől kaptuk.

Lapunk a közérdek organuma levén, nem fogunk felhasználatlanul egy alkalmat sem elszalasztani, hogy ezt a mindenkit oly közvetlenül érdeklő, úgy szólván mindenki zsebére érintő ügyet olvasóinkkal megismertessük és igyekeznünk fogunk, hogy az érdekeltséget felköltsük azokban, a kik hivatva vannak a város pénzügyei felett rendelkezni. Mert bizony azt is kénytelenek vagyunk megvallani, hogy kényes helyzet a közgyűlés tagjainak egy olyan nagy horderejű kérdésben határozni, mint például a múlt év december havában tartott közgyűlésben letárgyalt évi költségvetés, mikor a közgyűlés tagjai között vajmi kevesen vannak, a kik a város anyagi helyzetét ismernék, maga az a közgyűlési tárgyalás pedig arra nem elegendő, hogy ott ilyen kiterjedt, sokfelé elágazó, sok mindent felölölő munkálattal megismerkedni lehetne.

Ha a múltba kissé visszatekintünk, azt látjuk, hogy a város jövedelmei nyolcz év alatt — már a folyó évet is ide számítván — évi 91,000 frttal szaporodtak, ezt mutatja az évi költségvetések bevételi része, a melyek szerint a bevételek összege:

1873. évben 182,320 frt

1874. „ 194,977 „

1875. „ 204,012 „

1876. „ 221,250 „

1877. „ 237,202 „

1878. „ 248,168 „

1879. „ 236,807 „

1880. „ 273,278 „ volt és lesz, tehát a

folyó 1880. évre már kerek számban 91,000 frttal lesz több jövedelme a városház pénztárának, mint volt 1873-ban és ily roppant nagy összeg kellett ahhoz, hogy most már elmondhatjuk, hogy közel állunk ahoz, hogy a mi előirányoztatott, az valósággal elég is leend. De hogy a múltban nem így volt, azt a fenntebbi számok igen ékesen szövegezik bizonyítják; — hiszen köztudomású dolog, hogy közigazgatási költségei 1873-ban is és azóta mindig csak úgy megvoltak a városnak, mint most megvannak.

Világosan látszik tehát, hogy az előirányozott összeg a kiadásokra elég nem lehetett és valóban nem is volt, mert évenként (1873-tól 1877-ig) 41 és 63 ezer forint között váltakozik a hiány, holott talán egy év sem volt, hogy a költségvetés fölöslegét ne mutatott volna. Az ilyen gazdálkodás természetesen oda vezet, hogy a tökevagyon fogy, még pedig rohamosan, azért örömmel üdvözljük azt az irányt, mit a bizottsági közgyűlés a folyó 1880. évi költségvetés megállapításánál követett, nevezetesen, hogy a kiadásokat ha nem is fölöslen, de úgy igyekezett megállapítani, hogy az elég is

lehesse és nem követte a tavalyi eljárást, a midőn az 1879. évi költségvetés megállapításánál, egy czímen, minden indokolás nélkül tett indítványra és illetőleg azért, hogy a deficit elenyészessék, a szakbizottság és tanács által javasolt 10,000 frtot leszállította 4,000 forintra, holott a múlt 1879. évben azon czímen december 29-ig 16,472 frt 23 kr. kiadás volt! Szinte nevetséges volna — ha oly igen elszomorító nem lenne! Ha így csinálunk költségvetést, akkor egy cseppet se csodálkozunk azon, ha egy szép reggel arra ébredünk fel, hogy voltak szép alapítványaink, volt szép vagyonunk, de már többé nincsen; mert azt megjövendőlni, hogy az ezen az úton bizonyosan be fog következni — ahhoz bizony profétának sem kell lenni.

Nem tartjuk időszerűtlennek épen most ezen tárgy szellőztetését, mert még ez ideig csak a háztartási alap költségvetése tárgyaltatott és még hátra van a külön rendeltetési alapok költségvetéseinek megállapítása. Ezek között ott van a törlesztési alap, a mely köztudomás szerint az adósság törlesztésén felül megmaradó fölöslegét az iskolák fenntartására adja, vagyis jobban mondva, ezen alaphól fedeztetnek az iskola fenntartási czélokra tett kiadások.

Ezen alap költségvetése is, a mennyiben a 7% kamatot és a kamatok tőkésítését a bizottsági közgyűlés elfogadta, alkalmasint fölöslegét fog mutatni, de elvárjuk a bizottsági közgyűléstől, hogy a felett jól megfontolva rendelkezék; mert mindenestre figyelemre méltó körülmény, hogy a törlesztési alaptőke vagyonából 6 év alatt — csupán az utóbbi 6 év alatt t. i. 1873. január 1-től 1878. december 31-ig — közel 28,000 forintot költöttünk el, már pedig ha ez eddig megeshetett, mert rendszeres számadás nem készítettén, az eredmény soha tudható sem volt, most már ezt tudva, nemcsak hogy köteleességünk a jövőre ügyeinket úgy rendezni, hogy ez meg ne történhessék, hanem szükséges a múlt hibáit is fedezni. Ha tehát vagyunk rendezni akarjuk, az eshetőleges fölöslegnek okvetlenül ezen 28,000 forintnak a visszafizetésére kell fordítatnia.

Ezt annyival inkább tenni kell, mert kénytelenek vagyunk beismerni, hogy az a fölösleg is csak „állítólagos“; mert hiszen a törlesztési alap költségeloirányzatában a bevételek 5-ik pontja a városi pénztár által kezelt alapoknál elhelyezett 309,280 frt 80 kr. tőke után 6% kamat 18,556 frt 86 kr., a mely 309 ezer forintból pedig 140,000 forint a pestiház alaphoz, a többi pedig a háztartási alaphoz van és rosszul megállapított költségvetéseknek miatta — apránként szépen elkötötött; — már pedig ha a háztartási alap a felszaporított jövedelmekből fedezheti is a nála levő tőkének kamatát, nem mondhatjuk el ugyanezt a pestiház alapról, mert annak ugyan 18,000 frt deficitjénél e folyó évre és évi (sőt azontúl is évenként növekedő) 90—93 ezer forint deficitjénél azon évre, melyben a nemzeti banktól felvett 250 ezer forint kölcsön letörlesztetik — egyebe nincsen.

Nem mesét beszélünk, hanem való tényeket s tudva van, hogy ezen körülményt a városi tanács is ajánlja a közgyűlés figyelmébe; — mi is onnan lestük ki, hogy 1906-ra ezen évenkénti 18,000 forint deficit egymillio kétszázharmincezer forintra nő, a melyhez a mostani 410—415 ezer forint terhet hozzá számítva, akkor az összes teher körülbelül egymillio hatszáznegyvenezer forint lesz, a melynek évi kamata 6%-val számítva körülbelül 98,000 forintra rág és ezzel a szép összeg kiadással szemközt álland a háznak 15,500 frt évi bére, a melyből házfenntartási költség czímen ez idő szerint 5,200 frtja vonandó le, pedig ha nem csalódunk, a ház ez idő szerint még adómentes.

Bizony sok pénzt fizetünk az okulásért. De hát okuljunk legalább belőle. Mikor azt a házat építeni kezdték, bizony senki sem tudta volna megjövendőlni, hogy ebből ez lesz, de bizony még ha megjövendölte volna is, az nem sokat használna most már nekünk. Nincs itt már más teendő, mint sietősen új jövedelemforrást nyitni még pedig oly mérvben, hogy abból ne csak a deficitet fedezhessük, hanem a tőkét is apránként és fokozatosan törleszt-hessük. Mert bizony a mit a köldülés-törlesztés és kórház-alaphoz elkötöttünk, azt vissza kell fizetni, mert a kegyes alapítók azt bizonyosan nem erre a célra, sem nem a közigazgatás költségeinek fedezésére adták. Gondoskodni kell tehát arról is, hogy ne csak a pestiház alaptartozása törlesztessék, hanem a háztartási alapé is. Erre nézve úgy véljük, elég lenne egyik-egyik alaphoz 5000 forint, a pestiház alaphoz tehát a már többször említett 18,000 frttal együtt 23 ezer forint, a két alaphoz együtt 28,000 frt, a melylyel a háztartási alaphoz és pestiház alaphoz összes adóssága törlesztetnék 27 év alatt. Körülbelül ez lenne sem igen hosszú, sem igen rövid határidő ezen tartozások letörlesztésére s igaz ugyan, hogy 28 ezer forint új jövedelem — csak úgy megteremteni — sok pénz, de hogy nem lehetetlen előállítani, mutatja a vásár- és piacz-hely-pénz, a mely javadalmat egyszerre 32,000 forinttal

lehetett jövedelmezőbbé tenni. Nem kell tehát megijedni tőle, annyival kevésbé, mert 18,000 forint úgy is minden áron kell, itt tehát csak 10,000 forint jöhet szóba, a mit körülbelül 27 esztendeig kell fizetni s akkor a pestiház egészen tehermentes lesz s az utóbbi években elkötött vagyon is a háztartási alaphoz visszatérítve leend.

A legközelebb tartandó közgyűlésig módunkban van még ezen dolgok felett elmélkedni, addig jól megfontolhatjuk, hogy mitévők legyünk, de az bizonyos, hogy elérkezett az idő, hogy a város süllyedő hajóját megmenteni siessünk, az bizonyos, hogy tovább a pestiházra évenként ráfizetett kamatterheket újabb kölcsön felvételével fedezni nem lehet, de sőt szükséges, ha apró részletekben is, a tőketörlesztést megkezdeni. Rajta tehát bátran előre, ne ámitsuk többé önmagunkat, mert bizony csak magunkat csaljuk meg s ha ezen az úton haladunk, a melyet itt ezúttal csak röviden körvonaloztunk, az utókor azt fogja rólunk mondani, hogy „azok, a kik a város szép vagyonát elfecsérelték.“

Mi e téren a mivel hasznára lehetünk az ügynek, készséggel megteszszük, elmondjuk nemcsak az általunk felismert bajokat, de elmondjuk véleményünket is, hogy azokon miképen segíthetünk; nem egyez nézetünkkel a zsákban való macska árulás s azért nyiltan, leplezetlenül megmondjuk a valót; mert az ismeretes rossz százszor jobb az ismeretlennél. Néha biz ezt, mint talán épen ez alkalommal is nem szívesen hallja az ember, mert rossz újságot tartalmaz, de épen azért meg kell tudnunk, mert most is furcsán hangzik ugyan, de hátha még huszonhét esztendő múlva tudtuk volna meg!

Ez idő szerint sem időnk, sem terünk nem enged tovább foglalkozni ezen kérdésekkel, sőt egyelőre tovább menni célunk sem vala, egyedül olvasóinknak kívántuk megmutatni, hogy városunk közigazgatási kérdéseiben mily álláspontot foglalunk el.

Adjon Isten jobb jövőndöt.

ö.

Kecskemét sz. kir. város tekintetes törvényhatóságához a szünügyi bizottságnak 5-ik és 6-ik évi működéséről befejező jelentése.

(Folytatás és vége.)

Az 1877⁸/₈-ik illetve 5-ik évről.

Bevétel: Pénztári készlet, az 1877⁷/₇-ik évről 31 frt 51 kr. Működvelői előadás féljövödelme 38 frt 27 kr. Színházi bérdíjban 1060. Mellékes jövedelemben 105. A városi subventio 800. Összesen: 2284 frt 78 kr.

Kiadás: Színházi újabb beruházásokra 405 frt 30 kr. Javítás stb. 46 frt 27 kr. Szolgálat és vegyesekre 35 frt 8 kr. Igazgatóknak átadott subventio 800 frt. Törlesztett tőke tartozás 750 frt. Törlesztett tőke kamatok 70 frt. Színházi bérdíj 150 frt. Összesen: 2256 frt 65 kr. Egyenleg mint pénztári maradvány a következő évre 28 frt 13 kr.

Pénzügyi eredmény: Tartozási állapot év elején volt 1933 frt 49 kr. Az év végén 1262 frt 25 kr. A tartozási állapot kevesbült 671 frttal.

Segély és elengedett díjak: Igazgatóknak adott subventio — 10 öl tűzifa term. és 800 frt. Bizottsági külön segély 260 frt. Jótékony célból egyleteknek elengedett bérdíj 30 frt. Összesen: 1090 frt és 10 öl tűzifa.

Rendezett játékok: Némethi György által rendeztetett 126. Szuper Károly által 3. Működvelők által 4. Összesen 133.

Pénzügyi állás az 1878⁹/₉-ik évről.

Bevétel: Múlt évi pénzmaradvány 28 frt 13 kr. Bérdíjakban 850 frt. A bizottsági páholyért 250 frt. Városi segély 800 frt. Kölcsönvett pénz 70 frt. Mellékes jövedelem 30 frt. Összesen: 2028 frt 13 kr.

Kiadás: Tőke tartozás törlesztésére 950 frt. Tőke tartozás kamatában 114 frt 5 kr. Igazgatóknak városi subventio 800 frt. Színházi bérdíj 150 frt. Szolgálat és vegyes költségek 12 frt 40 kr. Összesen: 2026 frt. 45 kr. Egyenleg mint pénztári készlet 1 frt 68 kr.

Pénzügyi eredmény: Ez év elején tartozás volt 1262 frt 25 kr. Ez év végén maradt 368 frt 32 kr. Tartozás kevesbült 893 frt 93 krral. A fentmaradt tartozás 368 frt 32 kr. Ehez járul jótállásért teher 400 frt. E szerint marad jövőre teendő 768 frt 32 kr.

Segély és elengedett díjak: Igazgatóknak városi 800 frt, bizottsági segély 210 frt. Működvelői előadást rendezett egyleteknek 60 frt. Összesen: 1070 frt.

Rendezett előadások: Igazgatók által 101. Művész, működvelők és egyletek által 6. Összesen: 107.

Évek	Bevétel	Kiadás	Szinbázi-beru-házás	Subv. és olongott díjak	Rendelt já-tékok száma
187 ³ / ₄ évben	5928.40	5842.58	5636.98	550	141
187 ⁴ / ₄ "	3155.98	3150.33	58.57	751	89
187 ⁵ / ₄ "	1635.55	1618.75	54.60	996	123
187 ⁶ / ₄ "	1894.32	1862.81	14.54	717	127
187 ⁷ / ₄ "	2284.78	2256.65	405.30	1090	133
187 ⁸ / ₄ "	2028.13	2026.45		1070	107
Összesen:	16,927.16	16,757.57	6169.99	5174*	720**

Midőn ezen jelentésünk befejezéséhez értünk, szükségét látjuk hat évi működésünk alatt szerzett tapasztalataink nyomán ismételten hangsúlyozni, hogy városunk közönségének hathatós támogatása nélkül a színügy itt többé nem képzelhető. Közönségünk műpártolása messze el van maradva városunk népességi arányától: sőt épen azon műveltebb tisztviselői és hivatalnoki osztály, mely társadalmi állásánál fogva első sorban lenne hivatva a nemesebb irányú közművelődési tényezők iránt érzékkel viseltetni, tanúsítja feltűnő részvétlenségét, mintha e város lakói sorába sem tartozna, s ennek javadalmiért sem társadalmi, sem nemzeti nyelvünk fejlődése iránti kötelezettség nem illelné.

Ily körülmények között mit várhatunk azon osztálytól, melynél kevés ismeretnél fogva a szellemi tökéletesbülés utáni törekvés is kevesebb, várhatjuk-e, hogy a színművészet jóízűs, helyes ítélet iránti törekvését fejleszse, ha buzdító példát keveset, vagy épen nem nyújtunk.

Közönségünk művészet pártoló része kitűnő színészeket igényel, ritkán lelkesül, és így az elismerésre jogosult színi erőket sem lelkesíti. Ezeknek legjobbjai tőlünk elidegenednek, és ott honosítják meg a színészetet, valamint művészeink általában az egyetemes művészetet, hol a magyar társadalom világában melegebb éghajlatot, és ennek kebelén kevesebb tövissel hálásabb termő földet találnak.

Elődeink is itt a nevelés ügyében sokat áldoztak, iskolákat emeltek; egy nemes irányban vezetett színház a jó erkölcs, helyes ízlés, hazafiúi érzelmekre lelkesülés, és az ismereteknek kitűnő iskolája. Ápoljuk ezt is, mert az itt elvetett mag, gondozva hasznos gyümölcsöt hoz nekünk a közművelődés mezijén. Vessük el e magot, és ápolja közönségünk mind jobban, hogy szellemi termékét haszonnal élvezze az utódok.

Midőn ezennel a Tek. Törvényhatóságnak bennünk helyezett bizodalmaért köszönetünket nyilvánítjuk, és a színügy javára továbbra is mind jobban tanúskodó atyáskodását kérjük, megkülönböztetett tisztelettel maradunk a volt bizottság nevében

Lestár Péter.

*) Ez összegben városi segély 3600 frt. Természetben külön 60 öl fa. A bizottság jótékonyasága 1574 frt.
**) E számban igazgatók által rendezve 682. Művészek és műkedvelők által 38. Összesen: 720.

A legégetőbb szükség.

Keeskemét sz. kir. városnak, mint mindannyian tudjuk és érezzük, annyi égető szüksége van, hogy azok közül e merész czímen talán többet is lehetne felsorolni; de azért mégis csak azt merjük állítani, hogy az általunk jelölendő szükség fedezése már halasztást nem tűr, mert annak halogatása számtalan polgártársunknak nagyon keserűn érezhető kárt okozhat, ezt pedig sem a hatóság, sem a polgárság józanul felfogott érdeke nem kívánhatja.

Tudva levő dolog ugyanis, hogy az egyetlen toronyóránk, melyhez mintegy 50.000 lakos kénytelen alkalmazkodni, már évek óta oly botrányosan rosszul jár, hogy ahhoz utazó, vagy különben hivatalában pontosan eljárni óhajtó egyén, bizton sohasem alkalmazkodhatik.

Hogy miért nem jár és nem járhat a mi óránk jól, arról volt alkalmam meggyőződni a legközelebb mult november elején, midőn Muraközy gazdasági osztály tanácsos úr megbízásából Juventius pesti órás segédjével, ki épen városunkban időzött, az óra járművét a helyszínen megvizsgáltuk.

Mi a magunk részéről kénytelenek voltunk valójában bámulni, hogy ez az óra még jár is, holott egypár tengelye el lévén törve, mintegy cserpesik közé szorítva, sodronnyal van összekötve, más helyen ismét egy darabka deszka vagy csizmatalp pótolja az eltörtött vagy elkopott vas részt, a tengőt szabályozó kampónak egyik ága egynegyed hüvelykkel rövidebb lévén, el-elkésik a szabályozással, s ekkor az egész jármű mindig egyet zökken s a mutató kétszerannyit halad mint kellene, a fogak szabálytalanul kikopva majd gyorsabban majd lassabban haladnak, az agyak roppant tágak, a tengelyek kopottak lévén, folyton ide-oda csuszálnak és ennek folytán a kerekek kajszán forognak mint a kopott agyú kocsikerék, a mutatókat forgató készüléknek mind orsói, mind kerekei végkép el vannak kopva s már nem is javíthatók.

A lekopott részeket legbövebben pótolja az

újnyi vastagon tapadó oiaj és por keverékéből származott piszok, a mely meg télen akadályozhatná még a jó jármű rendes forgását is.

Miután a szakértő így a járművet az utolsó szegig megvizsgálta, és minden egyes részre a maga véleményét megmondta, végre oda nyilatkozott előtünk, hogy az óramű, daczára kopottságának, még kijavítható és tökéletesen helyreállítható, s hogy számos éveken át ugyanazt a szolgálatot teheti, mit egy egészen új óra tenne.

Haza menve Pestre s a számítást megtéve, november hó 16-ikáról kelt levelében azt írja:

„Hogy a kérdéses toronyóra új szabályozó, új rúgók, új tok készítése és az összes részek kijavítása és szabályozása által pontosan járó órává idomítható, s hogy ezen művelet, beleszámítva az utazási és szállítási költségeket is, a számlapok megújítása nélkül 500 frtba kerülne, míg ellenben egy egészen új óra beállítása 1400 frtba jönne. Végül hozzá teszi még, hogy a jótállást számos évre magára vállalja.”

Tapasztalatból tudjuk, hogy némely embernek a hajszála borzong, midőn hallja, hogy egy óra kijavításáért 500 forintot kellene kiadni, mert a pénztár rendesen üres; mi is azt mondjuk, hogy biz az egy egész összegecskét tesz, és nagyon ráfér pénztárunkra, ha takarékoskodunk, de vannak olyan elodázhatlan szükségek, melyeket kölesön vett pénzen is kénytelenek vagyunk fedezni, ilyenek tartjuk mi az egyetlen toronyóránk kijavítását, és pedig rögtöni kijavítását, — a) azért, hogy most ködös idő lévén, a nagy közönség úgy sem igen látja a toronyórát, b) hogy az egyik oldalán már úgy is mindig félkilenczet mutat s ezen a szakértő nyilatkozata szerint már csak gyökeres javítással, illetőleg átídomítással és szabályozással segíthetünk.

A toronyban lévén, bátorkodunk még főlemlíteni az őrjárat veszélyességét is, mely maholnap tengeri kigyóvá nővi ki magát s azt véljük, ennek a kijavítása is foganatosítandó lenne, mielőtt a leszakadni készülő körécszek egypár polgártársunkat agyonütnének, vagy magában ezen monumentális épületben olyan kárt okoznának, melynek helyreállítása talán többé kerülne, mint az őrjárat helyreállítása; szükséges még az őrjárat azonnali kijavítása azért is, mert a r. c. hitközség a legközelebbi tavaszon megkezdi az anyateplom külső kijavítását és betisztítását, erre pedig elkerülhetlenül szükséges, hogy előbb vagy ezzel a munkával együttesen javíttassék ki az őrjárat is.

ÚJDONSÁGOK.

— **Boldog újévet!** E megszokott üdvözléssel köszöntjük mi is t. olvasóinkat ez újév kezdetén. Adjon az Isten sokat szenvedett nemzetünknek, városunknak boldogabb újévet, melyre a sok megpróbáltatás után valóban nagy szükségünk van. Az elemi csapások minden kigondolható nemét, melylyel évek óta sujtattunk, fordítsa immár áldásra és javunkra, hogy szükségét nem látva s nem érezve munkálhassunk magunk, családjunk és városunk boldogításán s felvirágoztatásán. Adja Isten, hogy úgy legyen!

— **A második kaszinói estély** f. hó 5-én vagyis jövő hétfőn fog megtartatni. A rendezőség, miután külön meghívók ezúttal sem küldetnek szét, nyilvánosan hívja meg az egylet minden tagját, ezek családait s az általuk bevezetett vendégeket e népszerűvé lett estélyre, melyen a műkedvelők ének- és zenekara fog szíveségből közreműködni. Kezdeté 7 órakor.

— **Az újévvél általában fizetni kötelezett** helypénzzszedésnél semmi nagyobb baj, vagy — mit némelyek elhíthetni szerettek volna, — ellenállás sem fordult elő. Volt ugyan ki az általa piacra vitt pár pulyka után . . . . akart fizetni, de miután felvilágosították, hogy az a csunya valami a fizetőnek legalább 5 frtjába, vagy esetleg 24 órai elzáratásába kerülne a 2 kron túl, — megszeldült és kifizette a 2 krt.

— **A helybeli reform. egyháztanács**, felújítva a jogakademia létele ellen megindított harezót, azon kellemes újévi meglepetéssel kedveskedett az általa fizetett jogtanároknak, hogy tudokra adta határozatilag, miszerint e tanévre járó fizetéseiket tekintsék végkielégítésnek. E naiv határozathoz persze alig lehet komolyan hozzá szólni; hanem foglal magában mégis két figyelemre méltó körülményt. Egyik az, hogy a társfenntartók és törvényes felsőbbtség megkérdése és jóváhagyása nélkül hozott ily határozatot akkor, midőn a legközelebbi egyházközszégi nagygyűlés határozottan a jogakademia fenntartása mellett nyilatkozott. Itt tehát az egyháztanács hatáskörén messze túl lépett. A másik az, hogy a végkielégítésről igen furcsa fogalmai lehetnek a tanács tagjainak, a mennyiben az mindig egy bármi oknál fogva megszünt tehát működéssel nem járó hivatalos állást feltételez, s az illetőknek mindannyiszor mintegy jutalom vagy kegydíj gyanánt osztogattatik. Már pedig azt

hiszszük, hogy míg a jogakademia tanárai becsületes és szorgalmas munka után jogosultan kapják fizetéseiket, addig azt a jelenlegi praesbiterium nagylelkűségéből élvezett kegydíjnak, tehát végkielégítésnek tekinteni nem igen lesznek hajlandók. Egyébiránt ez újabb sakkhúzásra is bizonyosan meglesz az ellenhúzás, s így a játszma mindinkább közeledik a végeldöntés felé, mely hogy a döntőkörökben mielőbb megtörténjék, őszintén kívánjuk.

— **Olvad a hó**, s ha az enyhe időjárás keményebbre nem változik, mérnöki hivatalunkat már most figyelmeztetjük, hogy a vizek elvezetéséről gyorsan intézkedjék, mert már most is sok helyen ellepi a járdát, s néhol behatol az udvarokba s az alacsonyabb helyeken fekvő boltokba.

— **A Kistemplom-téren** volt sertés- és egyéb lábasjóságok adásvételi helyiségét a városi hatóság újévtől kezdve az országos vásártérre helyezte át; mely intézkedés a közelebbi hetivásár alkalmával a szokásos módon ki is lett hirdetve.

— **Ifj. Baktai Mihály** ügyvéd, a műkedvelői zenekar tagja, „Koresolya” című gyorspólkát szerzett, mely az olvadásnak indult lágy idő daczára is elő fog adatni a legközelebbi kaszinói estélyen.

— **Ámbár a törvényszerinti általános vadászati tilalom** csak február 1-ső napjával kezdődik, figyelmeztetjük a vadászat és vadkedvelőket, hogy foglyokra már január elsőjén beáll a vadászati tilalom s vendéglőben is a foglyot étlapra írni e hó 8 első napja után büntetés terhe alatt tiltja a törvény.

— **Az 1879. év összes halottai száma** a r. kapitányi hivatal anyakönyve szerint 1799 volt. Ezzel kapcsolatban felemlítjük, hogy róm. kath. született: 1452, reform. 520, mózes vall. 55, ág. vall. 31, görög kel. 0; összesen 2058. Meghalt: róm. kath. 1260, reform. 477, mózes vall. 40, ág. vall. 23, görög kel. 1, összesen 1801. Szaporulat róm. kath. 192, reform. 43, mózes vall. 15, ág. vall. 8, görög kel. 0, összesen 257. Házasodott: róm. kath. 303, reform. 120, ág. vall. 15, mózes vall. 10, görög kel. 2 pár; összesen 450 pár.

— **Az újévi köszöntők serege** még talán soha nem lépett fel ily valóban ostromszerűleg, mint a legközelebbi újév napján, úgy hogy ma már ezt valódi társadalmi bajnak tekinthetjük, melyen vagy társadalmi, vagy pedig rendőri úton ökvetlenül segíteni kell. Hány illetéktelen léhűtő, hány arra nem épen rászorult egyén csal ki arczátlan beköszöntéseivel e czímen alamizsnát, mely ha valóban jótékony czélra fordíthatnák, ez inséges és nyomorult időben sok éhező és didergő özvegy- és árvának volna képes enyhülést szerezni; és míg ezek szerényen meghúzza magokat várják a jóttevőknek annyi féle igénybe vett segélyt, addig az ily minden ok nélkül újévet köszöntők házról-házra járva adóztatják meg az előlük menekülni nem képes lakosokat. Hogy ez így nincs rendjén, mindnyájan érezzük, de segíteni rajta nem tudunk. Majd talán a jövőre erre is megtanít bennünket!

— **A helybeli Casino-egyesület** mult évi december 28-ikán tartá évi rendes, úgynevezett tisztújító közgyűlését. A tisztikar, melynek élén a derék Lestár Péter áll, — buzgósággal, ügyszeretettel és sok tapintattal vezeté a Casino ügyeit, s pénzügyeit annyira rendbe hozta, hogy most, évek óta először van a társulat azon helyzetben, hogy némi pénzkészlettel is rendelkezik. A gyűlésnek érdekes lefolyása volt; — melyből helyén valónak látjuk felemlíteni a következőket: először is kegyelettel emlékezett meg a társulat mult évben elhunyt tagjairól, jegyzőkönyvileg fejezvé ki fájalmát a veszteség fölött, mely az egyesületet annyi kiváló tagjának kidőlése folytán érte. Ferenczy Gergely, Hajós József, Kiss Miklós, Szél Imre stb. halála társadalmunk és Casinoink közös vesztesége, kiket nélkülözni, felejtetni olyan nehéz, s emléküket itt is, ott is örökítve látni . . . olyan jól esik! — Tekintettel a javult pénzügyi állapotra, B. I. szinigazgató úr folyamodása tárgyalásánál Katona Zsigmond társulati tag azt indítványozta, adjon a Casino évenként a színügy helyi érdekei támogatására 200 forintot, s ezen indítványát hévvel és eléggé bőven indokolta, s már-már megszavaztatott, midőn az indítványnak ellenzője akadt B. és L. urak személyében, s a közgyűlés az indítványban tett 200 frt helyett erkölcsi támogatást határozott. Vigasztalja magát Katona úr, az ő 200 frtos indítványa sem ért volna többet a megszavazott erkölcsi támogatásnál! Érdekes és felemlíteni való mozzanata volt még a gyűlésnek a koresolyázó-társaság folyamodása, melyben tervezett táncmulatságuk helyeül a Casino termeit kérték. Kérelmüknek nem adatott hely, bár az érdekeltek sok port vertek fel, hogy a gyűlés tagjait engedékenységre bírják, nevezetesen L. P. úr 50 frtot ajánlott fel a Casino választmányának rendelkezésére — felerészben a kaszinói könyvtár, felerészben a helybeli inségesek javára, — ha a kérvényt elfogadják, a közgyűlés azonban rendületlen maradt, a kérést, tekintettel különösen az izraelita nőgyűlet hasonló kérvényeire hozott végzésekre, elutasította. Nagyon helyesen! L. P. ezután — érezve tán a hibát, mit annak fel-

tételes felajánlásával elkövetett, — az 50 forintot feltétlenül az elnökség rendelkezése alá bocsátotta. Ezután a régi tisztikar közfelkiáltás útján újra megválasztott, s minthogy más tárgya a gyűlésnek nem volt, — a gyűlést véget ért.

— **Talált hulla.** Folyó hó 1—2 közötti éjszaka H. L. r.-biztos egy öltözetére nézve a tisztességesebb osztályhoz tartozó 30—35 éves férfi hulláját találta a Széchenyi-tér külső részén. Nevét és állását lapunk zártáig nem sikerült kipuhatolni. Boncolás végett a polgári kórházba vitették.

— **Megfagyott.** Ugyancsak H. L. rendőrbiztos ugyanazon éjjelen, a temető-nagyútcán egy megfagyott piaci embert, névszerint Csuszó, igazán Kun Gáspárt találta megdermedt állapotban. Valószínű sokat talált inni a közel pálinka-boltban s guta ütötte meg. Boncolás végett ez is a kórházba szállított.

— **Kövessi Sarolta jutalomjátéka** mult hó 30-ikán anyagi részében mostani viszonyaink között eléggé sikerült. A karzat kivételével, — hol még többen is kaphattak volna helyet, — páholyok, zárt-székek és állóhelyek zsúfolva, s a zenekar helye is elpelve volt. Koszorúban sem volt szűke a jutalmazottnak, de szűke volt alkalmas ügyes játszótársakban, mert a szigorú... mit mondunk? a legelőzőbb kritika mellett is, csak Bágyoni úr játékával lehetett megelégedve, jutalmazott kisasszonyé mellett, a színházba gyűlt értelmes közönség.

— **Ferenczy József** monostori birtokos polgártársunk, néhány napi súlyos betegség után, élete 64-ik, házassága 35-ik évében mult hó 30-ikán reggel 3 órakor meghalt. — Özvegyet és 7 gyermeket hagyott hátra. Béke és áldás lengjen a jó barát és jó apa sirja fölött!

— **A zsidó hitközség kebelében** létezik egy egyesület, melynek célja az, hogy minden évben a szegényebb sorsú tanulókat ellátják tankönyvekkel és — ruhával. Ezen egyesület, mely a legnagyobb csendességben és szerényen működik, most nemrégiben 30 szegénysorsú tanulóknak — köztük vannak nem zsidók is — kiosztott ugyanannyi téli öltönyt, csizmát, cipőt minden hozzá tartozóval. Ezen jótéteményt csak az tudja valóban megbecsülni, ki épen tanúja volt annak, hogyan dide-regtek a szegény gyermekek ezelőtt a csikorgó hidegben s milyen jól érzik most magukat a jó meleg ruhában. Ezen egyesület legerélyesebb tagja Hacker Adolf úr, ki fáradságát nem kímélte, hogy a gyermekek minél több és minél alkalmasabb ruhát kapjanak. Éljen a derék egyesület, s annak buzgó vezetője H. A. úr!

— **A toronyóra** hetek óta elpusztulva összevissza jár. Sok a panasz e miatt, de mielőtt a vas-tag jégkéreg — mely az északkeleti oldalon levő mutatókat fogva tartja, — önmagától le nem olvad, aligha áll a felügyelő órásnak hatalmában a bajon segíteni. Furcsa biz az ekkora városban, egyetlen toronyóra van, és az sem jó!

— **A picso árkából** húztak ki f. hó 2-án reggel egy valószínűleg ittas állapotban belezuhant egyént, s már ekkor az élet nyomai nem igen mutatkoztak rajta. Újév másod napja úgy látszik, meghozta a maga áldozatait.

— **Színházi játékrand.** Január 4. vasárnap „A mollyári-tartalékos“, életkép. 5-ikén hétfőn semmi. 6-ikán kedden „Bőregér“, operette Strausztól. 7-ikén szerdán „A színész és férje“, vígjáték dalokkal. 8-ikán csütörtökön „A számbőr“, látványos színmű Püspöki jutalomjátékául. 9-ikén pénteken semmi. 10-ikén szombaton „A kornevilli harangok“, operette.

— **Edison villanyos világítása.** A Daily New levelezője december 21-ikéről azt sürgönyözi New-Yorkból, hogy Edisonsnak sikerült végre egy nagyon egyszerű villanyos lámpát készíteni, a mely csak 1/4 dollárba, a mi pénzünk szerint 40—50 krajczárba kerül, és a melylyel bőved-estvéjén a New-York melletti Menlopark nevű falut szándékozik kivilágítani. E jelentés szerint a szénített papír jobb világító szerül szolgál minden eddig alkalmazott világító anyagnál. A papírszén patkó alakúlag mettszett és légmentesen igen erősen izzított rajz-papír szeletekből készül, s ez alkalmaztatik fény-árasztószertül éreny-sodronyokra tűzve egy üveg-gömbbe, melyből a levegő lehetőleg kiszivattyúztatik; s ez a készülék képezi az egész lámpát, mely bármely oszlopra vagy gázlámpa állványra alkalmazható. Szabályozó az egyes lámpáknál nem szükséges, mivel a központból lehet a fényt tesszerint őrghíteni, vagy esökkenteni. Egy egyszerű áram-fejlesztő képes 50 lámpát ellátni. — Az egyes fényfogyasztók által felhasznált fény mennyisége is egyszerűen meghatározható a villanyos áramot fejlesztő telepben lecsapódó veresréz mennyiségéből, tehát nincs szükség a költséges gázórákra sem, melyek majdnem annyiba kerülnek, mint maga a világítás. A költségek kiszámítása folyamatban van és hiszszük, legközelebb ki fogják szorítani az Edison-féle lámpák a kecskeméti szt. János-bogarakat is. Adja isten!

— **Egy volt-képviselő öngyilkossága.** Máriássy Kálmán, berzétei (Gömörmegyében) birtokos, ré-

gebben a rozsnyói járás főszolgabírája, utóbb Gömörmegye jelölve területének két ízben képviselője, közkedveltségben élt férfi, agyonlőtte magát birtokán. Mint mondják, az tette életuntá, hogy rövid idő alatt két fia esett áldozatul a roncsoló torokbajnak. Emlegetnek azonban zavart anyagi helyzetet is. A gyászos eset mély megdöbbenést idézett elő az egész megyében. Szepesmegyében, a Máriássy-család ősi fészken régi idő óta azon monda él, hogy a Máriássyak közül egy sohasem hal meg egyedül, hanem ha a családban haláleset fordul elő, azt rövid idő alatt követi más is. E monda a fentebb említett haláleset által erősödni fog, mert a család mai fejének, a felső Magyarországon általánosan ismert Bach-korszakbeli főnökek, Máriássy Adámnak halála után alig mult el pár nap s őt követte a család oly tagja, kinek távozására senkisé gondolt, s kinek maradását minden ismerőse szíveből óhajtotta.

— **Mult pénteken** (2-án) volt 100 éve annak, hogy Pozsonyban az első magyar hírlap megjelent.

— **Jász-Karajenőn** e hó 1-sejétől postahivatal lép életbe. Naponként Törtelről veszi kocsin a küldeményeket.

— **Zombor városa** 1848 óta most választott először magyar polgármestert, — eddig mindig szerb volt.

— **Angolországban** a karácsonyi ünnepekben akkora köd volt, hogy a lámpák az utcákon egész nap égtek.

— **Táborszky és Parsch** zeneműkereskedésében Budapesten megjelent: Harmadik ábránd magyar dalok felett. 1. Lehullott a rezgő nyárfa.. 2. Búra búrában születtem.. 3. Fáj a szívem, Rácz Páltól, zongora kísérettel hegedűre szerző Huber Károly. Ára 1 frt 50 kr.

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank december havi forgalmáról.

Bevétel:	
Pénztárállás nov. 30-án	5,826 frt. 07 kr.
Kötelezett takarékbetétek után	32 " — "
Váltó visszatértekekből	170,674 " 58 "
Folyószámlák után	63,828 " 96 "
Pesti telepítvények után	10,800 " — "
Kamatok után	5,850 " 90 "
Dijak után	33 " 90 "
Késelmi kamatok után	65 " 48 "
Átírási díjak	2 " — "
	257,113 frt. 89 kr.

Kiadás:	
Váltó leszámolásra	181,384 frt. — kr.
Folyószámlákra	37,000 " 68 "
Betéti-lapokra	800 " — "
Pesti telepítvényekre	33,584 " 70 "
Időközi kamatok:	
a) pesti telepítvényekre	65 " 30 "
b) folyószámlákra	203 " 98 "
Üzleti költségekre	58 " — "
Elnök fizetése	125 " — "
Tisztviselők fizetése	249 " 99 "
Függő kamatok betéti-lapokra	11 " 20 "
Állami illetékek betétek tők. és kifiz. időközi kamataira	1 " 33 "
	253,484 frt. 18 kr.
Pénztárállás decz. 31-én	3,629 " 71 "
Vajda, könyvelő.	257,113 frt. 89 kr.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1880. január 2-án.

Tisztabúza hektolit. 76—80 kl. 12.50 ktlól 13.— krig.	
Elegy " " 73—75 " 9.50 " 10.— "	
Rozs " " 70—72 " 8.70 " 9.— "	
Árpa " " 60—62 " 6.70 " 7.20 "	
Zab " " 36—40 " 7.— " 7.50 "	
Kukoricza " " 70—72 " 7.— " 0.— "	
Burgonya métermázsa	2.— " 2.30 "

H I R D E T É S E K.

POUDRE RAVISSANTE ^{du} Dr. LEJOSSE

PARIS

A párisi és londoni hölgyvilág, valamint a legtöbb művészno legkedveltebb arczpora. Mindazon t. hölgyek, kik egyszer használták, meggyőződtek, hogy a POUDRE RAVISSANTE felülmulhatatlan, igen jól tapad, láthatatlan, és természetes üdéséget ad a bőrszínnek, tehát legjobban ajánlható. Nagy doboz ára 1 frt. — Kisebb 60 kr., fehér vagy rózsaszínű.

„RAVISSANTE“ du Dr. LEJOSSE à PARIS

a hölgyvilágnak egyetlen ártalmatlan bőrszépítő szere, azon jeles tulajdonsággal bir, hogy a bőrszerve puhítólag, felrészítőleg hat, annak működésére fokozó és éltető befolyással bir. A legdicsebb toilette-szer minden hölgy számára, mely minden bőrbetegséget eltávolít s a bőr színét fiatalítja és szépíti. Mint lágyító, bőrfelkészítő szer minden zsiranyagot és olajféléket felülmul, miután a bőrt rendkívül hajlékonyvá, gyöngéddé és fehérré teszi. Nagy üveg ára 2 frt. 50 kr., kicsiny 1 frt. 50 kr.

SAVON RAVISSANTE

legjobb és legkedveltebb piperezsappan a bőrszín szépítésére és javítására. — Egy kartonnal (3 darab) 1 frt. 50 krajczár; darabonként 50 krajczár.

Valódi minőségben kapható Budapesten: Török József úr gyógyszerárában, király-útcza és a nagyobb vidéki gyógyszerárakban. Kecskeméten: Katona Zsigmond úr gyógytárában. Központi főraktár: Schwarz Henriknél. Budapest: Múzeum-körút 10. 133 (10—9)

Eddig nincs fölülmulva.

MAAGER W.-féle

es. kir. kizár. szabad. valódi min. tisztított

CSUKAMÁJ-OLAJ

Maager Wilhelmtől Bécsben,

az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen emészthetőségénél fogva gyermekeknek a **mell- és tüdőbajok, görvély, hályog, daganat, bőrkütegek, mirigybetegségek, gyengeségek** stb. ellen különösen ajánlt és rendelt legtisztább és legjobb,*) legtermészetesebb és elismert hatású szer. **1 forintos palacszkokban** gyári raktárban **Bécs, Heumarkt Nro 3**)**, úgymint az osztrák birodalom legtöbb gyógyszerárában és jóhírnevű anyagárú-kereskedéseiben valódi minőségben kapható. **Kecskeméten:** Molnár János gyógyszerésznél; **Czepléden:** Persay Sándor gyógyszerésznél; **Szolnokon:** Horánszky István gyógyszerésznél.

*) Újabb időben több cég háromszegletű palacszkokat tölt meg tisztátlan csukamáj-olajjal, és a közönségnek mint „MAAGER“ valódi tisztított csukamáj-olajat igyekezzenek eladni. Az efflele rázedésnek kiküürlése végett kértük csupán azon palacszkokat „MAAGER“ valódi tisztított csukamáj-olajjal töltötteknek tekinteni, a melyeknél az üvegen, a csizmek, zárkapok és használati utasításban a „MAAGER“ név áll.

**) Ugyanitt létezik a Schaffhausen „nemzetközi kötelék-anyaggyár“, Hall és Ruckel new-yorki, „Sozodont“ gyár és Hartenstein & Co. hűveljék-gyárának Chemnitzben főraktára, 143 (12—7)

Tóth László könyvnyomdájába

egy jó erkölcsű fiú

tanonczul

fölvéteik.